

V roce 2011 bylo vydáno Doporučení pro laboratorní diagnostiku funkčních a autoimunitních onemocnění štítné žlázy, jehož cílem je doporučit praktickým lékařům správný postup při výběru parametrů pro vyšetřování funkce štítné žlázy a najít tak způsob, jak ušetřit peníze na zbytečných vyšetřeních, které by nemocnice mohly využít v jiné oblasti. K ověření, zda lékaři dodržují tato doporučení, byl použit soubor pacientů VFN v Praze získaný za rok 2011, který byl statisticky vyhodnocen. Sledovanými parametry byly tyreotropin (TSH), volný trijódtyronin (FT3), celkový trijódtyronin (T3), volný tyroxin (FT4), celkový tyroxin (T4), protilátky proti tyreiodální peroxidáze (anti – TPO), protilátky proti tyreoglobulinu (anti – Tg), tyreoglobulin (Tg) a tyroxin vázící globulin (TBG), z nichž základní testem by měl být podle doporučení TSH a při jeho hodnotách mimo referenční meze pak má následovat test FT4, případně stanovení protilátek. Další parametry jsou pro prvotní vyšetření nadbytečné, některé se dnes již nepoužívají nebo by je měly vyšetřovat pouze kliniky specializované v oblasti endokrinologie. Bylo zjištěno, že mnoho lékařů tato zbytečná vyšetření stále objednáva. Jen za jeden rok bylo provedeno při vyšetřování funkce štítné žlázy 13,8 % nadbytečných stanovení parametrů z celkového počtu 44 415 vyšetření, v přepočtu se jedná o 1 095 013 bodů, což je hodnota, kterou by mohla nemocnice ročně ušetřit v oblasti vyšetřování funkce štítné žlázy.